

L'AVENTURA DE CLOACA Aitona

Hola, em dic Cloaca i sóc un agaperní.
No sé a qui se li va oórrer el meu nom
per què el meu nom, la cloaca, és el forat
per on fem caca els pardals. O siga que
el meu nom significa CVI. Però no passa
res, a mi també em fa molta risa.

I és que jo sóc molt divertit, m'agrada molt
viure i la meua vida és més fàcil amb humor.
Ah! També m'agrada molt el menjar, sóc un
glotó.

Visc en una caixa niu que em
van fer els xiquets del poble. Està
en un arbre a la plaça de l'Ajuntament.
És molt ampla, té 9 habitacions,
5 banys i un jacuzzi. Que no! Que és broma!
Ja sabeu que m'agrada l'humor!
Per cert, parlant d'humor vaig
a contar-vos una història
per a partir-se de risa.

Estava un dia en la meua caixa niu llegint tranquil·lament el quart llibre de "My hero academia", quan de sobte, amb molt de volum, vaig escoltar el bàndol del poble (clar, visc a la plaça de l'Ajuntament, com per a no escoltar-lo): "Atenció, atenció, en nom de la senyora alcaldessa es fa saber. El poni del tio Pep s'ha escapat. Si alguna persona del poble agarra al poni se li donarà una recompensa de 1.000€." Fins aquí, tot correcte menys per una cosa. És que la gent del poble va entendre una altra cosa, en lloc d'agarra al poni, varen entendre agarra a l'aga porni. Mare meua! No sabeu com es va tornar la gent de boja! Jo no entenia res, no sabia el que passava. Vaig escoltar un muntó de gent a la plaça i em vaig espantar quan vaig veure un ull humà pel forat que entra a la meua caixa niu. Vaig eixir volant per la xemeneia i vaig veure una mixera enorme que arribava a la meua caixa niu. Però clar, em varen donar tanta por que algunes persones es varen portar una medalla

directament de la meua cloaca, i no em referisc al meu nom.

La gent del poble no parava d'ensenyar-me el menjar que més m'agrada: cacavets i pipes. Em deien: baixa Cloaca, baixa! Estigui a punt, però no el canal, sinó de baixar. El que va passar és que en aquell mateix moment va arribar el tio Pep amb el seu poni Toni i va peguatar-li a un veí: "Paco, que és el que passa?" I Paco li va dir: "doncs que el bàndol ha dit que ens donen 1.000€ si alguna persona agarra l'aga poni i a ci estem intentant que Cloaca baixi."

El tio Pep que no podia parar de riure, i li va contestar ixe Paco, que no, que qui s'havia escapat era el meu poni Toni, que per cert ja l'he trobat. I el bàndol no deia agarra l'aga poni si no agarra al poni!"

Els darrers dies de la confusió la gent em va portar cacavets i pipes per a menjar durant 6 mesos a l menys. I també una cosa que em va agradar molt: notetes de disculpes de moltes formes i colors.

Esta ha sigut la meua història, espere que us haja tret un somriure. Fi!